

5 fl. 50 kr., koruza po 2 fl. 20 kr., soršica (napolica) po 3 fl. in 3 fl. 20 kr., oves po 1 fl. 24 do 30 kr. vagán. Toče je pri nas letos malo bilo, in tam, kjer je bila, ni, hvala Bogu, veliko škodovala.

Iz Istre 18. julija. C.— Veselo je viditi, da v malo le-
tih se je sadjoreja močno povzdignila v Istri. Posebna hvala pa gré za to povzdigo neutrudljivemu prizadevanju doslu-
ženega cesarskega stotnika, gospoda Lichtenfeld-a, ki je z besedo in djanjem, ne gledé na zahvalo in lastni prid,
v tem toliko koristil, da je res velik dobrotnik Istre. Rodoljubni mož si je postavil večen spominek z blagim svojim
prizadevanjem in hvaležni mu bodo vnuki sedanjega rodú,
ki bodo vzivali blagor njegovega truda. Zbudil je on so-
sebno med duhovščino mnogo ljubezni do sadjoreje, ki marljivo veepuje v mlaide serca žlahtne poduke, ki gotovo brez
sadú ostali ne bodo. Pa tudi „Novice“, ktere se tudi pri
nas prav rade beró, pripomogle so v tem neizrekljivo veliko.
Veselje me je obhajalo, ko sem stopil v šolo v Novakah.
Podučuje tū gospod kaplan, Miha Zupančič, krog 80
otrok, ne le v navadnih šolskih predmetih, temuč tudi v
sadjoreji, za ktero jih je toliko unel, da so otroci po celi
fari skoraj vse germe pocepili. Pa tudi djanskega poduka
v sviloreji ne zanemarja, in osnoval je razun sadjorejne šole
tudi svilorejnico, ter dajè otrokom tudi na dom svilode, da
se sami ž njimi pečajo, in se tako prepričuje, kako se vedejo
ž njimi. — Ker pa hvalim, kar je hvale vrednega, ne morem,
da bi ne grajal graje vredne navade, da otroci po Pazinu
za noge privezane mlaide sove po tlaku vlačijo in jih
tako dolgo mučijo, da poginejo. Ne grajam neumnih otrok,
ampak gerde starše, ki otrokom to pripuščajo in jim tako
veselje napravlajo in usmiljenje v njih sercu zatirujejo! —
Letina je pri nas srednja. Ozimina je sploh srednjo mero
dobra zavolj velike moče spomladi; v okrajih: Novigrad,
Buzet in Volosko so zadovoljni s pridelkom. Jaro žito je
sploh dobro, na otocih pa so hude nevihte mnogo škode
napravile. Krompirja je mnogo nasajenega in obeta obilen
pridelk. Klaja se je prav dobro obnesla. Olja bo pa prav
maló, ker je hudi zimski mraz oljki močno škodoval in
je je mnogo pozebno. Na otocih je nekoliko več olja pri-
čakovati. Terta obeta sreden pridelk, žali Bog, da se pri-
kazuje na mnozih krajih tertna bolezen! Sadja bo malo,
ker ga je vzero nevgodno vreme ob času cvetja. — Pri nas
ne žanjejo tako kakor na Krajnskem, ampak visoko blzo
klasja, in potem pokosé sterno; tudi kozolcev nimajo in skla-
dajo požeto žito v kopice na prostem; mlatijo pod milim
nebom. — Tudi v naših krajih ste za čermom (metljaji)
dvé kravi poginile, pa naglo so zagnali ljudje vriš, da je
goveja kuga. — Z Bogom!

Iz Krajna 21. julija. Ponoči od sabote na nedeljo so
v Naklem nad Kranjem kmečki fantje, ki so iz Primsko-
vega, Gorenj in še drugih vasí šli v Naklo, kakor pravijo,
„na korajžo“, ubili nekega fanta, s katerim so se sperli;
prec v nedeljo so 14 deležnikov tega pretepa v Kranj pri-
peljali v sodnijo. Tū se jim bo povedalo, kaj se pravi „na
korajžo“ iti, in kadar bo sodba iztekla, bojo še le čutili, kaj je
„korajža“! Res žalostno je pri nas, da se vedno sliši od
pretegov, in da malokteri pretep se končá brez uboja! Če
je to „korajža“, je pač vsak divjak junak.

Novičar iz raznih krajev.

Da se dosedanje postave zastran osvobodenja bogoslovcev od vojaške službe v gotov red denejo, so
presvitli cesar veleli, da sledeče določila imajo prec veljavno
zadobiti: Vsi mladenči katoliške vere so vojašcine opro-
steni, kakor hitro jih kaki škof v svoje semenišče za bogoslovce (alumnatarje) vzame, ali da grejo v kak samostan (klošter), ki je od cerkve poterjen, ali če se bogoslovstva
učijo v kakih javnih bogoslovnih šolah in imajo zagotovila
kakega škofa v rokah, da jih bo potem za duhovne vzel v
svojo škofijo, in se morejo izkazati z dostojnimi šolskimi

spričali. Ravno to veljá tudi za bogoslovce gerškega
obreda. Če pa ti in uni zapustijo bogoslovski stan, pre-
den so dostali leta, ki mladenču nakladajo dolžnost voja-
ščine, pa zapadajo ti dolžnosti po letih, v katerih so. Tudi
bogoslovci augsburgške, helvetiške in unitarske
vere so vojašcine prosti, ako se izkažejo z dobrimi in od
superintendentu poterjenimi bogoslovskimi spričbami in če
se sicer lepo ohnašajo, ali če morejo dokazati, da so k ve-
čem pred tremi leti bogoslovske šole dobro dokončali, da
stojé v versti duhovnikov in da so vse spolnili, kar je treba,
duhovno pastirstvo v protestantiški cerkvi nastopiti. — Ker
je pervi in najvažniji čas otročje postelje presvitle ce-
sarice srečno dotekel, se po 20. t. m. več ne izdajajo vsak-
danje zdravniške naznanila. — 18. vasém saroškega komi-
tata na Ogerskem, kterm je 6. dan p. m. toča vse polje
pobiila, je cesarjev adjutant grof Szapari razdelil čez 4000 fl.
— Naših starih in pri nas preklicanih krajcarjev imajo
sedaj sila veliko v Valahii, Serbij in mnogih turških okrajinah.
— Na Dunaji so te dni za 2 dni zaperli dva tičarja,
ki sta skrivé prodajala oslepljene šinkovce. Res je potreba,
da se takim gerdúnom ostro na pete stopa! — Od
naj važniše politiške prigodbe — od punta na Španjskem —
se še nič prav gotovega ne vé, zakaj se je vnel in kaj se tam godi. Poslednje telegrafno naznanilo od
21. t. m. pravi: „V Saragosi se je pod generalom Fal-
kon-om junta osnovala; deržavni zbor (Cortes), ki so bili
zapodeni iz Madrida, se tam zbira; v Aragonii in več dru-
zih krajih je punt; Barcelona je pokojna; narodni straži so
vzeli orožje“. Zakaj se je vnel punt, se različno ugibuje,
pa nič se še pravega ne vé, ker vlada je prepovedala, da
nobeden ne smé po telegrafu kam kaj pisati. Morebiti bojo
prihodnje novice kaj gotovega prinesle. — Napolitanska
vlada je na pismo angleške in francozke vlade nek prav
nejevoljno odgovorila, da „vsak naj pometa pred svojo hišo“,
in da je imela nektere premembe zastran vladarstva in pa
pomilostenje nekterih jetnikov že pripravljeno, sedaj pa noče nič
storiti, da ne bo kdo mislil, da mora ubogati unanji sili. —
Turška vlada je prejšnega gospodarja Ghika izvolila za
kajmakana v Valahii, za Moldavo pa boljarja Balša. Izvo-
litev Ghika-ta je važna zato, ker Ghika je mož tiste
stranke, ki želí zedinjenje teh knežij. — Turška armada
se že pomikuje proti Černigori, in ker tudi v Bosni in
Hercegovini vrè, bo imel Omer-paša spet kaj opravila.
Na jugu Hercegovine stoječe mesto Nikšić je poslalo 10.
t. m. poslance v Ostrog h knezu Danilu s poročilom, da mu
želí podložno biti. — V več krajih Francozkega razsaja
tertna bolezen tako, da se bojé strašne škode.

Pri koscu.

Nikar, nikar ne mahni sim.

Kjer cvetke rastejo;
Te prosim, prizanesi jim,
Saj dokler docveto!

Al mar ne čutiš nič vonjav.

Ki 'z perjiča puhté?

Ne vidiš, kakšen kras so trav,

Te nič ne veselé?

Glej, glej! iz te bučelica

Zletela ravno kar.

Napila meda sladkiga

Se je — o stoj! nikar!

Al ojstra kosa le versí,

Sekáč ne čuje me;
Pod koso vse mu obleži,
Osat in rožice.

Po tleh ležé in se sušé,

Kermilo so goved, —

Vonjava, zalost njih — kje je?

In kje je njihov med?

Pri smertni postelji sem stal

Mladencev in deklet,

Se kosca spomnil sem in trav.

Na rože in njih med.

Iz D. zapuščine.

Pogovori vredništva.

Gosp. D. Č. v D.: Kadar nam bote kaj pisali, prosimo, da
priložite pesmico: „Kar nam koli rožic“ etc.. ker pecat na papirji
je na več krajih iztergal besede. — Gosp. Fr. C. v P.: Serčen po-
zdrav in hvala za poslano! Prosimo večkrat kaj. Lepa pesmica
„Na grob“ ni na stran djana, ampak čaka pripravnega časa n. v. d. d.

Milodari za Semičane. Gosp. Val. Pleiweis v Ljublj. 5 fl.
— J. B. v Ljublj. 2 fl. — Gosp. Anton Černe, kaplan v Ložu, 2 fl.
— Iz Verhnik gosp. G. T. 5 fl. z opominom: „Dajte in se vam bo dalo“.